

Nr 359.

Av fröken **Hesselgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar rörande vissa anslag till förlossningsanstalter.*

Väsentliga förbättringar ha under de senaste åren vidtagits för förlossningsvården. Staten lämnar anslag såväl till uppförande av barnbördshus, barnbördsavdelningar vid lasarett och sjukstugor och till förlossningshem som till driften å samtliga dessa anstalter samt till förlossningsrum i barnmorskas bostad.

Trots detta är emellertid trängseln på anstalterna ofta så stor, att barnföderskorna underkastas onödiga lidanden och obehag eller rent av måste avvisas. Detta blir än mera beklämmande då de på landsbygden ofta ha långa vägar till länets barnbördsanstalt — 3 till 5 mil är ingen ovanlig situation. Med nuvarande dåliga kommunikationer blir denna svårighet än mera kännbar. Den nu rådande stora trängseln på barnbördsanstalterna ökar även smittofaran. Läkarna ha också börjat propagera för att barnföderskorna skola förlösas i sina hem, en sak som för friska personer väl borde låta sig göra om tillgång till barnmorskor finns och bostadsförhållandena det tillåta. Tyvärr är bostadsutrymmet med nuvarande dåliga bostadsförhållanden ofta allt för knappt, och de numera mycket stora barnmorskedistriktet och de rådande dåliga kommunikationerna göra tillgången till barnmorska oviss. Svårigheten att få hjälp i hemmet bidrager också till att komplicera förhållandena. Det är därför en bestämd tendens även bland landsbygdens befolkning, att barnföderskorna söka sig till anstalterna och därmed öka trängseln om platser.

Ett sätt att minska dessa svårigheter vore utan tvivel att uppmuntra till uppförande av flera små förlossningshem spridda på själva landsbygden eller att ordna förlossningsrum i samband med barnmorskas bostad.

Nu finnes redan möjlighet till statsanslag för uppförande av dylika små förlossningshem, och statsanslag kan erhållas till driftkostnaderna för båda dessa former. Anslaget till uppförande till förlossningshem är satt till 1 000 kronor per vårdplats mot 2 500 kronor per vårdplats på barnbördsanstalt. Genom att något höja anslaget till förlossningshemmen exempelvis till 1 500 kronor skulle man kunna uppmuntra denna billigare form av förlossningsvård och även tillmötesgå barnföderskornas behov av att få stanna något så när i närheten av sina hem. För friska barnföderskor torde denna enklare och billigare vårdform vara tillräcklig. För de komplicerade fallen skulle utrymmet på de större och bättre utrustade barnbördsanstalterna då bli mer tillgängligt. Säkerligen skulle det även för de små förlossningshemmen vara lättare att anskaffa nödig vårdpersonal. Som man

vet ha de större anstalterna ofta stora svårigheter att på denna grund uppehålla driften och ge den skötsel som de önska.

En höjning av anslaget till driftkostnader för dessa mindre anstalter från 2 kronor till 2 kronor 50 öre per vård dag vore säkert även av stor betydelse för att uppmuntra till denna form av förlossningsvård.

Huruvida själva anslaget till uppförande eller inrättande av förlossningsanstalter härigenom skulle behöva höjas, är svårt att avgöra, då en större del än nu skulle kunna beräknas gå till den billigare formen. Troligen skulle anslagets omläggning till förslagsanslag kunna möta de eventuellt högre kraven under nästa år.

Vad anslaget till driften av förlossningsanstalter beträffar är det redan förslagsanslag, och den ökning, som en höjning per vård dag från 2 kronor till 2 kronor 50 öre för dessa mindre anstalter skulle medföra, torde kunna komma inom ramen av Kungl. Maj:ts förslag.

Med hänvisning till vad som ovan framhållits hemställes,

att riksdagen ville besluta att anslag till uppförande av förlossningshem måtte få utgå med 1 500 kronor per vård plats samt att till driften av mindre förlossningshem och förlossningsrum hos barnmorska måtte kunna av statsmedel anvisas 2 kronor 50 öre per vård dag.

Stockholm den 22 januari 1944.

Kerstin Hesselgren.

Ebon Andersson

Ruth Gustafson.

i Stockholm.

Disa Västberg.

Elsa Johansson.

Hanna Rydh Munck af Rosenschöld.